

Кр – обсяг виданої релевантної інформації;

Крм – обсяг релевантної інформації в інформаційному масиві.

Співвідношення “витрати-результат” в інформаційній сфері вважається однією з найбільш важливих характеристик облікової інформації. Зиск від облікової інформації для осіб, як приймають рішення, має бути вищим, ніж витрати на її одержання. З іншого боку, на практиці складно забезпечити точність виміру як витрат, так і результатів, оскільки готують інформацію і несуть затрати по ній одні користувачі, тоді як вигоди від її використання одержують інші [1, с.149]. У той же час, відступ від даного принципу може призвести до появи надлишкової, непотрібної при ухваленні рішень інформації.

Література

1. Велш Глен А. Основи фінансового обліку / Пер. з англ. [Текст] / Велш Глен А., Шорт Деніел Г. – К.: Основи, 1997. – 943 с. (27)
2. Джонсон Дж. К. Методы проектирования. Пер. с англ. [Текст] / Дж. К. Джонсон. – М.: Мир, 1986. – 307 с.

Малаховський Ю.В., к.е.н., доцент, Кіровоградський національний технічний університет,
м. Кіровоград

Набульсі Хусейн Наєф, аспірант, Кіровоградський національний технічний університет,
м. Кіровоград

МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ПОТОКАМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Запровадження системи ринкового регулювання вітчизняної економіки суттєво змінило арсенал підходів до здійснення цього процесу, надзвичайно його ускладнило. Перестала задовольняти вимогам дослідження стану та проблем соціально-економічного розвитку система складання балансу національної економіки та регіональних балансів виробництва, споживання і нагромадження суспільного продукту, виробництва, розподілу і кінцевого використання національного доходу, прогностичного міжгалузевого балансу виробництва і розподілу продукції, фонду відшкодування і системи балансів засобів виробництва, предметів споживання, фонду нагромадження і системи матеріальних балансів, трудових ресурсів, основних фондів і національного багатства. Ринкова організація економіки викликала суттєві зміни системи формування, розподілу та використання доходів, значно розширила перелік інституційних одиниць, що функціонують у системі національної економіки, ускладнила зв'язки між ними, зажадала докорінного перегляду сутності головних потоків коштів реального сектору економіки, міжінституційних зв'язків, матричних форм представлення процесів витрат та випуску продукції в національному і регіональному масштабах, включення до балансових розрахунків елементів рахунків капіталу, фінансових рахунків тощо.

Зміна системи функціонування доходів інституційних одиниць, перехід на міжнародні стандарти складання статистичної звітності, широке

запровадження системи національних рахунків стали передумовою значного оновлення та розширення переліку напрямів національних та, особливо, регіональних досліджень. Сьогодні кардинальними напрямками таких досліджень визнано встановлення структури заощаджень, інвестицій та фінансових розрахунків між секторами, а також розробка методологічних прийомів їх взаємного ув'язування з метою забезпечення максимальної достовірності передбачень можливих сценаріїв економічного розвитку на різному рівні господарювання. Розширення переліку рівноправних економічних агентів робить принципово можливим описати кругообіг доходів у процесі продуктивної діяльності, створення доданої вартості, розподілу доходів, їх перерозподілу, споживання у вигляді послідовної зміни координат матриці “фактори виробництва–інституційні установи – сектори виробництва”. У достатньо повній мірі вимогам врахування особливостей функціонування системи доходів у національній економіці відповідає система національних рахунків (СНР) – сукупність показників послідовного та взаємопов'язаного опису найважливіших процесів і явищ економіки: виробництва, доходів, споживання, нагромадження капіталу та фінансів, що відбуваються в умовах ринкових відносин. Національні рахунки розробляються Державним комітетом статистики України згідно стандарту СНР 1993 р.

Використання при аналізі макроекономічного обороту інституційного принципу класифікації елементів економічної системи (домашні господарства; не фінансові установи; органи державного управління, фінансові установи; некомерційні організації, що обслуговують населення; рахунки іншого світу), дозволяє виявити якісні та кількісні взаємозв'язки між секторами економіки. Разом з тим, дана класифікація не дозволяє оцінити мультиплікаційні ефекти в економіці (за яких витрати покупця розглядаються одночасно як доходи продавця продукції, що спонукають його до подальшого розвитку діяльності), оскільки при цьому підході не розглядаються у взаємозв'язку всі макроекономічні процеси – виробництво, формування, розподіл і використання доходів, їх накопичення.

Рішення зазначеної проблеми можливе при використанні матриці соціальних рахунків (МСР), заснованої на СНР. Основоположником такого підходу до аналізу макроекономічних процесів є англійський економіст Г. Піатт [1]. Істотний внесок у розробку основ матриці соціальних рахунків внесли Х.Аларкон (J.Alarcon) [2], Р.П.Байрон (R.P.Byron)[3], Х.Еміні (С.А.Emini) [4], М.Азіян (M.Asian) [5], С.Кьонінг і В.Рьойтер (S.Keuning, William de Ruijter)[6], М.Тодаро (M.Todaro) [7]. У російськомовній науці аналогічні дослідження здійснювалися в рамках побудови зведеного матеріально-фінансового балансу (ЗМФБ) в матричній формі. Серед вітчизняних дослідників провідна роль у дослідженні ЗМФБ належить представникам донецької школи [8].

Метою сформульованого напряму наукового пошуку стало дослідження аналітичних можливостей та розробка методологічних пропозицій щодо складання і використання моделі фінансової матриці соціальних рахунків (ФМСР) регіону з метою комплексного дослідження послідовності і взаємного зв'язку показників випуску товарів та послуг, виробництва, первинного та

вторинного розподілу доходів, їх остаточного використання, нагромадження капіталу на національному і регіональному рівнях господарювання.

Отже, модель МСР – набір взаємопов'язаних статистичних таблиць, що схематично зображають кругообіг доходів в економіці протягом певного періоду часу. Вихідними даними для складання матриці є система зведених національних (регіональних) рахунків, національних (регіональних) рахунків за інституційними секторами економіки, таблиця “витрати-випуск у цінах споживачів”. МСР містить інформацію про діяльність суб'єктів господарювання, що представляють окремі види економічної діяльності (за КВЕД), результати використання виробничих факторів (праця та капітал), інституційних секторів економіки (нефінансові та фінансові корпорації, домашні господарства, некомерційні організації, що обслуговують домашні господарства, органи державного управління).

ФМСР України базується на однойменній моделі, що розроблено в університеті м. Нагоя (Японія) для економіки КНР [9], враховує особливості запровадження СНР в Україні і може використовуватись при аналізі впливу конкретних стратегічних заходів національного/регіонального масштабу, розрахунках мультиплікативних економічних ефектів [10, 11, 12].

Для аналізу регіональної економіки може бути застосовано аналогічну модель ФМСР. Змодельована за розробленою методикою, доповнена, у випадку необхідності, іншими даними, модель є придатною для використання з метою розрахунку реальних показників формування людського капіталу, диференційних розрахунків соціальних витрат для різних верств населення.

Одним з недоліків сучасної СНР в Україні є неможливість безпосередньої побудови ФМСР за наскрізною ознакою (національна таблиця “витрати–випуск” містить дані про проміжне споживання за окремими КВЕД, дані про витрати на кінцеве споживання – для різних інституційних одиниць, а відомості про валове нагромадження капіталу – за окремими категоріями багатства (основний капітал, обіговий капітал, чисте придбання цінностей). Згорнутий характер фінансових рахунків інституційних секторів потребує додаткових витрат часу та обчислювальних ресурсів для моделювання розміру поточних та капітальних трансфертів між ними в масштабах регіональної економіки. Проведення наскрізних розрахунків вимагає застосування спеціальних методів визначення окремих показників кругообігу доходів у економіці (Waheed and Ezaki-type визначення F-SAM Multipliers тощо)[13].

Література

1. Pyatt, Graham. and Erik Thorbecke. Planning techniques for a better future. International labour office. Geneva, 1976.
2. Alarcon, Jorge et al. (1990). The social account framework for development economics 6, 307-342.
3. Byron R.P. The estimation of large social account matrix // Journal of the Royal Statistical Society. – 1978. - №141, part 3.
4. Amault Emini, Cristian (2002). Designing the financial social accounting matrix underlying the integrated macroeconomic model for poverty analysis: the Cameroon country-Case. University of Yaounde II, Cameroon and CREPA, Universite Laval, Quebec, Canada.

5. Asian, Murat. Turkish financial social accounting matrix, Social Science Journal of Anatolia University.
6. Keuning, Steven and William de Ruijter (1988). Guidelines for the construction of a social accounting matrix, Review of income and wealth, vol.34, No.1, March 1988.
7. Todaro, Michael (1987). Economic development in the third world. Longman, London.
8. О.Мартякова, В.Лєпа. Использование матрицы социальных счетов для оценки мультипликативных эффектов в экономике // Наукові праці ДонНТУ. Серія: економічна. Випуск 100-2. – 2005 – С.150-157.
9. Li, Jia (March 2008). The financial social accounting matrix for China, 2002, and its application to a multiplier analysis. Graduate school of international Nagoya University, Japan.
10. R.H.Dholakia, A.Agarwalla, A.B.Bazaz, P.Agarwal. Trends in technical progress in India- Analysis of input-output tables from 1968 to 2003. – N.W.No.2009-11-02. – November 2009.
11. Financial social accounting matrix. Indonesia 2005. – BPS – Statistics Indonesia and Bank Indinesia. – 2009.
12. П.А.Земсков, С.П.Земсков. Приложение теории общего равновесия к моделированию экономики Нижегородской области. Научный доклад № 99/14. Российская программа экономических исследований, 2000.
13. Waheed. AbdulandEzaki, Mitsuo (March 2006). “Discussion paper No.141: A financial social account matrix for Pakistan”. Graduate school of international Nagoya University, Japan.

Немченко Т.Б., к.ф.н., доцент,
Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ В МАРКЕТИНГОВОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

З посиленням невизначеності і нестійкості ринкового середовища спостерігається активний пошук дієвих інструментів впливу на розвиток підприємства. Одним із складових ефективного управління підприємства в цих умовах господарювання є маркетинговий менеджмент.

Маркетинговий менеджмент – це, перш за все, широкий набір засобів впливу (елементи комплексу маркетингу) на споживачів з метою активізації їх уваги до запропонованих до реалізації товарів та прийняття позитивного рішення щодо покупки.

В умовах сьогодення, коли важливого значення набуває необхідність швидкої реакції на виклики зовнішнього середовища, перед теоретиками та практиками з маркетингу постає невідкладне завдання, а саме: доповнення адміністративного маркетингового менеджменту, заснованого на бюрократичних принципах, який враховує перш за все інтереси організації, більш ефективними методами управління з гнучкими принципами, заснованими на можливостях емоційного менеджменту, що дозволяє, в свою чергу, залучити в процес просування товарів можливості емоційних компетенцій та емоційного інтелекту менеджерів з продаж, як фахівців. Тобто, мова йде про використання людського капіталу, переорієнтацію управління в площину активізації використання особистісних характеристик маркетологів у процесі прийняття управлінських рішень щодо просування товарів на ринок.